

at jeg endelig har havt en ganske særlig Leilighed, som det vilde være overflødig her i Thinget nærmere at betegne, da det ikke vilde interessere, til at besjæftige mig med disse Forhold.

Høgsbro: Ja, det undrede mig dog noget, at det ærede Medlem, som er saa kjendt med de flestvigste Forhold, kunde have saamange Indvendinger mod Lovforslaget. Man kan dog ikke uden videre oversføre Ordninger fra en Landsdel, der har saa mange Giendommeligheder, paa de her gjældende Forhold, og vi have netop havt de flestvigste Forhold for Die ved Udarbejdelsen af dette Forslag, men have selvstændigt paa flere Punkter maattet forandre det der Gjødende efter de her foreliggende Forhold. Det ærede Medlem nævnte meget udførligt, hvorledes Fremgangsmaaden var i Slesvig, men han omtalte ikke det Forhold, vi nærmest have havt for Die. Det er nemlig ikke blot i Rjødskaberne, at en kommunal Autoritet har Præsentationsretten; men ogsaa paa Landet er det Tilfældet i en ikke ringe Del af Slesvig, f. Ex. i Siderstedt. I det Hele have i omtrent en Trediedel af Valgstaldene de kommunale Autoriteter Præsentationsretten, og det er noget Saadant, der har staaet for os, da vi i tidligere Aar foreslogte at give et af Menigheden valgt Navn en lignende Myndighed. Det Forslag, der her foreligger, er udarbejdet i Udvalg, jeg har havt den Ære at være Ordfører for; jeg har gjentagne Gange udførlig forpæret det her i Salen, og jeg kan endnu fuldstændig slutte mig til det. De Indvendinger, der ere fremkomne mod det fra forskjellige ærede Medlemmer, have ikke kunnet forandre min Mening enten om Forslaget i det Helhed eller om de Enkeltheder, mod hvilke Indvendinger ere fremkomne. Under de nuværende Forhold er det jo nærmest Forslagsstillernes Sag at forsvare det; men jeg skal dog, da jeg nu har Ordet, tillade mig, inden Forhandlingen gaar videre, at imødegaa enkelte af de saaldne Ytringer. Saaledes havde den sidste ærede Taler Meget imod, at Valget skulde foretages af mindst Halvdelen af de Valgberettigede for at være gyldigt. Det har fra Begyndelsen af heller ikke været foreslaaet af os; men da man fra den modsatte Side indvænte, at vi overgave det til Tilfældigheden, hvem der skulde blive valgt, blev det fra vor Side indrømmet, at mindst Halvdelen skulde møde, thi netop efter Erfaringerne fra Slesvig vare vi ikke i Tvivl om, at der altid vilde vise sig saamegen Interesse for en Handling af den Betydning, at mindst Halvdelen vilde gjøre Brug af den givne Ret. Dette maa ogsaa være mit Svar til det ærede Medlem for Maribo (Lund), som ankede over, at der ikke var fastsat noget Antal af Mødende for Valget af Navnet, hvad isvrigt den sidste ærede Taler allerede har imødegaaet. Skulde man ogsaa her ønske et bestemt Tal sat ind, kan jeg godt gaa med dertil, da det efter min Overbevisning ikke

vil faae nogen praktisk Betydning. Det ærede Medlem fra Næstved (Leth) ankede fremdeles over, at der kun fra selve Menighedens Side var forudsat Klage over Misligheder ved Valget, hvorimod Ministeren ikke havde nogen Ret til uden saadan Klage at kunne hende et Valg for ugyldigt; men det maa dog vel være en Selvfølge, at, da det er en af Ministeren udnævnt Embedsmand, Provsten, der leder Valghandlingen, er den, fra hvem Klagen skal komme, Menigheden, og lige saa lidt kan jeg gaa ind paa hans Anke over, at det kunde være, at en eller to Kandidater skulde prædike til Valg, medens det skulde være de andre forment, naar de ikke modtog en Opfordring fra dem, der havde bevirket, at de kom paa Valg. Jeg anser det nemlig for givet, at, naar endel af en Menighed opfordrer en Mand til at stille sig, og de efter det Kjendskab, de have til de lokale Forhold, finde det ønskeligt, at han prædiker til Valg, saa vilde de ogsaa opfordre ham til at gjøre det, og skulde han selv ytre noget Ønske i saa Henseende, vilde de upaatvivlelig efterkomme det, da det er i Begges Interesse; at han bliver valgt. (Leth: Men hvorfor skal det da staa i Lovforslaget?). Det skal staa der, dels fordi en Mand kan ønske ikke at prædike paa Valg, og hvorfor skal man da tvinge ham? Han maa da selv tage Følgerne af, at han ikke prædiker, medens hans Konkurrenter gjøre det. Og dernæst: fordi det ikke er til nogensomhelst Nytte at holde en saadan Valgprædiken, naar den Paagjældende er fuldstændig kjendt iforveien f. Ex. derved, at han har været Kapellan paa Stedet og maaste endog prædike i hele Vakantetiden, eller han f. Ex. har været Præst i et Nabologn og er kjendt derigjennem. Efter min Mening skal man i det Hele ikke fremtvinge en Valgprædiken, uden at der virkelig vindes Noget derved. (Leth: Hvad kan det staa?) Det kan blandt Andet gjøre den Skade, at Tiden derved træffes saa meget længere ud, og man har iforveien havt Meget imod, at der skulde være tre Prædikener paa een Dag, saa at man endog har villet henlægge dem til forskjellige Søndage. Det ærede Medlem for Maribo (Lund) indvænte blandt Andet, at Vakancerne blive saa lange, men indrømmede tillige, at det kunde blive vanskeligt at gjøre dem kortere. Vi have ogsaa havt vor Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold; det vil, som opløst af det ærede Medlem selv, dog neppe blive mere end 13 Uger, det vil sige $\frac{1}{4}$ Aar, og det har, i alt Fald i tidligere Tider, ogsaa med den nuværende Besættelsesmaade, ikke været ualmindeligt, at Præsteskald have henstaaet lige saa længe. Desuden har det oftere været paatænkt, — ogsaa, saavidt jeg husker, i Kirkekommissionen — at der burde ansættes Stiftskapellaner, som kunde overtage Embedet i Vakantetiden. Det samme ærede Medlem ønskede, at flere Kald bleve forbeholdte kongelig Udnævnelse, men han har vist der overset, at den samme Tanke ogsaa deltes